

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevri: P/f Sosialurin
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krijsjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Ljósmyndari: Kálmur Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Heppin fiski- vinnu- politikkur

NÚ UM dagarnar bórast tey tíðindi úr Tinganesi, at landsstýrið hevur avgjørt at loyva 10 ísfiskatrolarum og tveimum línuskípum at fara eystur í Barentshavið at fiska tosk. Hetta letur seg gera, tí at landsstýrið við seinastu sáttmálasamráðingum við russar og norðmenn um sínámillum fiskiveiði megnaði at fáa tveir so góðar sáttmálar, at møguleiki gjørdist fyrri at økja munandi um toskafiskiskapin har eysturi.

TAD er einki annað enn ein sensatión, at tað hevur eydnast okkara samráðingarmønnum at rækka so fræg úrslit í samráðingum við onnur lond um fiskirættindi sum í ár. Tað er heldur einki dulmál, at júst leiðslan í sitandi landsstýri hevur vist sera gott hegni og dirvi til at fáa góð úrslit í samráðingunum um sínámillum fiskirættindi. Hetta bera tær samráðingar seinastu nógvu árin, henda leiðslan hevur verið í Tinganesi, týðiligt prógv um. Við hesum seinastu samráðingunum við norðmenn og russar hava vit fingið staðfest hesa sannroynd og kunnu bert fegnast um tað.

NÚ ER tað ikki so, at vit halda, at nakað skal takast frá verandi flota, sum fiskar í Barentshavinum. Tað hevur víst seg, at saltfiskafloftin hevur fingið eitt sera gott ár við teimum kvotum vit høvdu í 1986. Tað at vit nú hava fingið góð 5.000 tons av toski meira har eysturi er so nakað heilt nýtt og við hesum hevur landsstýrið fingið upp í hendurnar eitt heilt nýtt amboð til at reka ein skilagóðan fiskivinnupolitikk við.

TAD skilagóða í júst hesum er tað, at vit við at lata 10 ísfiskatrolarar sleppa at fiska í Barentshavinum avlasta teir frammanundan hart troyttu botnfiskastovnar undir Føroyum. Hetta man vera nakað, sum ikki minst okkara fiskifrøingar eru fegnir um.

MEN umframt at minka um trýsti á okkara egnu stovnar, so fáa fiskatrolararnir her eisini ein møguleika at betra um figgarliga úrslit sítt. Møguleiki er nevniliga hjá bátunum at salta ein part av veiðini og harvið kunnu bæði manning og bátar fáa meira burtúr — um so er at teir góðu saltfiskaprísirnir halda sær.

AT tveir línubátar eisini sleppa at fiska í Barentshavinum er sumleiðis at fegnast um, tí árið, ið fór, var ringt hjá línuskípunum við Labrador. Har-

oddagrein

afturat vita vit, at tað koma fleiri nýggj línuskíp í flotan í hesum árinum. Samanumtikið er tað tað okkara vón, at hetta ikki fer at gera, at flakavirkini fáa minni av fiski, soleiðis at enn minni verður at gera á hesum fyrri bygdirnar so týðandi arbeiðspláss.

TAD er greitt, at tað er svartkjafturin, sum skapar okkum hesar nýggju møguleikar at minka um trýsti á okkara egnu botnfiskastovnar. Her siggja vit so heilt greitt teir fyrimunir við at hava svartkjaftin á okkara øki og at kunna brúka hann sum bytisfisk. Men um somu tíð vita vit, at svartkjafturin gerst meira týðningarmikil fiskur alt sum vit royndu at gera dýrari vørur burtur úr honum. Hetta fer so kanska at gera, at vit til komandi samráðingar við norðmenn og russar hava møguleika at fáa enn meira fyrri svartkjaftin sum bytisfisk. Tað er ið hvussu so er tann vegin vit eiga at ganga.

HVAT viðvikur sáttmálanum við EEC so hava vit eisini har fingið eitt gott úrslit, m.a. við tað, at vit ikki lútaðu fyrri krøvunum frá m.a. bretim um at minka um laksaveiðina enn meira.

TAD skal ikki bert vera landstýrisins rós, at vit hava fingið hesar frægu fiskiveiðisáttmálar. Eisini tí nýggja fiskivinnustjóranum eiga vit at geva eitt herðaklapp fyrri dugnaskap á hesum so týðandi økinum. Tað var tí uttan iva ein rætt avgerð, sum landsstýrið tók, tá tað á sinni setti ein fiskivinnustjóra. Hann hevur so sanniliga verið fiskimálaráðharranum og øllum landsins stýri og ikki minst fiskivinnuni ein hollur stuðul. Vónandi fer so eisini at vera framyvir. Vit ynskja teimum góðan byrd við arbeiðinum í nýggja árinum.

UM somu tíð megu vit ásanna, at teir lunnar, sum vórðu lagdir undir verandi fiskivinnupolitikk fyrri nú nógvum árum síðani, og sum hevði til endamálið at varðveita og helst økja um okkara veiðimøguleikar á mið- og fjarleiðum hava borið miklan ávekstur við sær, tí í dag kunnu vit nú taka enn eitt stig við hesum sáttmálum, nevniliga at verja um okkara egnu fiskastovnar við at minka um veiðutrýstið.

jami

Opið bræv til landsstýrismannin í heilsumálum, Jógván Durhuus

Tann ið tegir samtykkir!

Soleiðis havi eg valt at kalla yvirskriftina til hetta persónliga bræv til tín. Eg skal vera fyrstur at viðganga, at brævið eg skrivaði viðvíkjandi sjúkrasystramanglinum í portum var eitt sindur ironiskt, men eg kann siga, at hetta varð gjørt við frium vilja — fyrigev at eg nýti ironi í skrivning míni, men eg kundi ikki bæra mær.

Sjúkrasystramangulin er ein veruleiki í hesum døgum og gerst heldur ikki betri sum dagarnir ganga, men latið nú sjúkrasystaraðið um hetta — vónandi kunnu tær fáa síni egnu viðurskipti skipað við onkrum ítøkiligum, um tú og tinir menn við lið hava nakran vilja at hjálpa teimum.

I brævi mínum til Dimmalætting nevndi eg eisini viðurskiptini innan mitt egna arbeiðsøki sum er tær psykiatrisku deildirnar. Altíð hevur mær dæmt væl mitt arbeiði, men seinastu tíðina hevur gingið heilt av skriðuni til. Einasta val eg hevði nú um árskskiðið var at siga starv mitt frá mær og eri eg samstundis vitandi um tvær sjúkrasystar, ið hava verið mínir arbeiðsfelagar øll árin, at tær tóku somu avgerð. Tað dagliga tosið okkum

starvsfelagar millum, hevur bert snúð seg um trupulleikarnar vit hava at dragast við hvønn einasta dag, og er hetta ikki til at halda út í longdini. Fleiri av sjúkrarøktarunum hava í farna ári sagt upp og aðrir ganga nú og tosa um tað sama. Eg skilji teir sera væl, at teir so gera.

Fyri uml. 2 árum síðani varð eg inni á gólvið á skrivstovu tinari og tosaði við teg um viðurskiptini her úti, so tað kann ikki bera til, at tú kanst látaast óvitandi um hetta. Eisini hava yvirlæknarnir her á staðnum klagað um viðurskiptini, møguleiga fyrri tær, men ið hvussu so er fyrri sjúkrasystjórarnum.

Alt hetta eg her havi nevnt er nú komið til veruleika og er ikki bert ein hótan, sum tað var í februar 1986 tá mikil skrivning var í bløðunum um viðurskiptini her úti. I eitt heilt ár hevur verið biðað eftir onkrari raktión frá myndugleikanna síðu, men einasta aftursvarið hevur verið ein stumm tægn.

Tað má sigast at vera vánalig reklama fyrri ein tjóðveldislandsstýrismann, at vit í 1987 skulu fara at vera noydd til at senda tær akuttu psykos-

urnar niður aftur til Danmarkar til viðgerðar. Eg havi ið hvussu so er funnið útav, hvørjir flokkar ikki fáa mína atkvøðu til komandi val.

Seinasta bræv mitt er eisini svarað við stummari tægn, og taki eg hetta sum at hvørt einasta orð ið skrivað varð, er satt, tí annars vildu mótprógvini komið. Sannleikin man tí vera, at *als einki er gjort* fyrri at betra viðurskiptini innan psykiatrisku deildirnar. Tí kunnu ikki vera hetta bekentir, tað er hóast alt sjúk menniskju ein hevur við at gera hvønn einasta dag.

Hervíð fer hetta at vera seinasta orðið frá mínari síðu — heldur ikki kenni eg meiri fyrri hesum máli við tað, at eg sjálur nú havi vent psykiatriini bakið og fari at leita mær annan veg. Eg eri nokk eisini ein av teimum mongu, ið ikki orkar at hvørki tosa ella skriva meir, tí at tosa við teg og tinar líkar er sum at sláa inn í eina dýnu.

Eg fari at ynskja tær eitt gott nýttár — vónandi tekur tú arbeiðshandskarnar upp á tí nýggja árinum, teimum sjúku til frama.

Vinarliga
Victor Carlsen

Ein heilsa

Nú er aftur eitt ár farið afturum, og vit hava tikið tað fyrsta stigið inn í tað nýggja. Steðga vit á og lita afturum bak, vilja nógv av okkum steðga við onkra hending í farna ári, sum vit vilja minnst framum allar aðrar, annaðhvørt tað ber gleði ella sorg við sær.

Hvat tað nýggja árið hevur at bjóða okkum, vita vit ikki, men vit vita so mikið, at eisini í komandi ári vilja vit mæta gleði og sorg, viðgang og mótgang, hvørt um annað, soleiðis sum Kingo syngur tað:

»Sorríg og glæde de vandre til hobe, Lykke, ulykke de gange på rad, Medgang og modgang hinden tilræbe, Solskin og skyer de følges og ad, Jorderigs Guld er prægtigt muld. Himlen er ene af salighed fuld.»

Men hvussu hesar gleðir

og sorgir, viðgang og mótgang verða bytt út til tann einstaka, vita vit ikki. Tað er bert tann eini, sum veit tað.

Men vit vita tó nakað. Vit vita, at tann, ið gevur Harra og Faðir okkara í himli loyvi til at leiða okkum í nýggja árinum, hann/hon fær kraft til at bera tað, sum kemur at mæta okkum bæði í sorg og í gleði, tí vit vita, at allir lutir tæna teimum til besta, sum elska Gud. Rom. 8,28. Og so vita vit eisini, at hvør dagur í fylgi við Jesusi vil føra okkum ein dag nærri málinum, sum Gud hevur sett okk-

um: Ævigt liv heima í hansara bústaði. Og so kunnu vit eisini syngja við Kingo:

Við hesum orðum vil eg bera eina heilsu frá Meinigheitshúsinum til øll tey, sum hava verið við til at borið, bæði andaliga og handaliga og takka hjartaliga fyrri farna árið og ynskja Guds signing yvir tað komandi.

Sofus Sivertsen

Lad da min lod og min lykke kun falde
Hvordan min Gud og min Herre han vil
Lad ikkun avind udøse sin galde
Lad og kun verden fordrive sit spil
Sorríg skal de saligheds frø
Blomstre fra himmerriggs dejlige Ø.